

Τῇ ΙΓ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μετάθεσις λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς θείας Μεταμορφώσεως ἡ Ἑορτὴ καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ ἁγίου Μαξίμου Ἀκολουθία προέφασται κατὰ τὴν χθές.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ παροῦσα ἡμέρα, συμψάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα καὶ προηγούνται.

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέσρῳ, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα δ', δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος Πα ρ

K ^{B8} υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
 κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ε ^{B8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}
 ει σα α α κου σο ο ο ον μου ^{B8} προ σχεστη φω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{Πα} εν τω κε κρα ^{B8}
 γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου ου
 Κυ υ ρι ι ε ε ⁶

K ^{B8} α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
 ον σου ^{Πα} ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
 ω ω ω ων μου ^{Δι} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη
 η ει σα α α ακου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι
 ε ε ⁶

Ἦ Στιχολογία. ⁶

Θ ^{B8} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κηντω στο μα τι ι μου

και θυ υρανπερι ο χης περι τα χει λημου

Μη εκκλη νης την καρ δι ανμου εις λογους πο νη
ρι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα ασεις εν αμαρ τι
ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε αμαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ηνμου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των

Ακουσονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη

ην μου ^Β

Φ ^{Β8} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν ^Β

Π ^Μ ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω

λοι ^Β κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω ^Β

Φ ^{Β8} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ^Β

Ε ^{Β8} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω ^Β

Ε ^{Β8} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνω στας τρι βους μου ^Β

Ε ^{Β8} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι ^Β

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

Ε^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{B8} ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ^{B8} υ υσαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε^{B8} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου

Ε^{B8} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ως μοι

Ε^{B8} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μη

Γ^{B8} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την
 φω νηντης δε η σε ω ωσμου^{β γ}

^{π γ} ^χ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται; ^{π γ} ο τι πα ρα σοι ο ι λα α σμο ος
 ε ε ε στιν^{π γ}

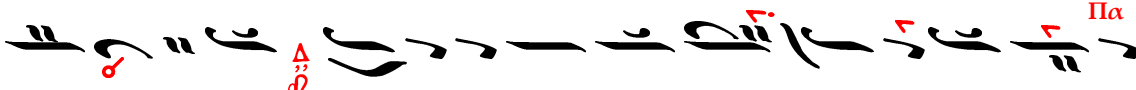
Ἦχος δ'. Κοσμά Μοναχοῦ.

Π^{Πα} ^{B8} ρο τϑ Σταυ ρϑ σϑ ϑ ϑ Κυ ρι ι ε ^{β γ} ο ρος ^{Δι}
 Ου ου ρα νο ο ον ε ε μι ι ι μει ει ει ει
 ει το ^{B8} ^Δ νε φε λη ως σκη η η νη η η ε ε ^{Πα}
 φη η η πλϑ ϑ ϑ ϑ ϑ το ^{B8} ^{π γ} σϑ με τα μορ ορ
 φϑ ϑ με ε ε νϑ ^Δ υ πο Πα τρο ο ος σε ε μαρ τυ ^{Πα}
 ρϑ με ε ε ε νϑ ^{π γ} πα ρην ο Πε τρος συν Ι α κω βω
 και Ι ω ω α α α α αν νη ^{B8} ^{π γ} ως μελλον τες συ
 νει ναι αι σοι ^Δ και εν τω και ρω τη η ης πα α ρα ^{Πα}
 δο ο σε ε ε ω ω ω ω ως σϑ ^M ^{π γ} ι να θε ω
^{Δι} ρη σαν τες τα θαυ μα α α α σι ι α α α

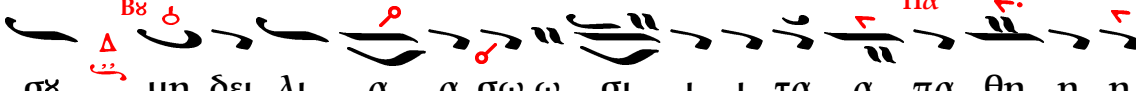
→ π
q

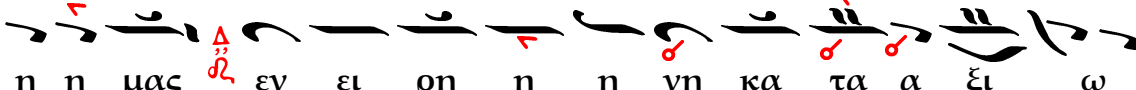
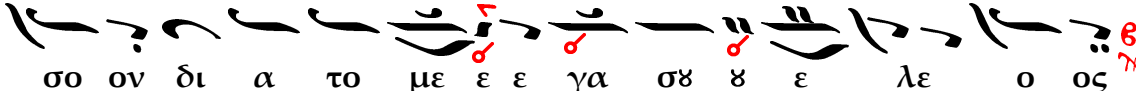
ὕπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, πη λ π ι σ ε ν η ψ υ

8

 Πα
 νει ναι αι σοι και εν τω και ρω τη η ης πα α ρα

 Μ
 δο ο σε ε ε ω ω ω ω ως σϛ ι να θε ω

 Δι
 ρη σαν τες τα θαν μα α α α σι ι α α α

 Πα
 σϛ μη δει λι α α σω ω σι ι ι τα α πα θη η η

 Βϛ
 μα τα α α α σϛ α προ σκυ νη η η η σαι η

 Δι
 η η μας εν ει ρη η η νη κα τα α ξι ω

 Βϛ
 σο ον δι α το με ε ε γα σϛ ϛ ε λε ο ος

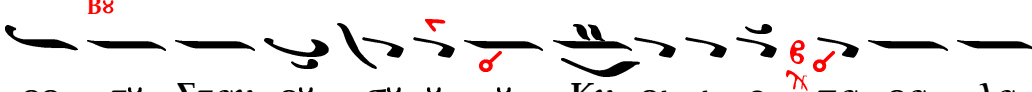

 Π
 ρ

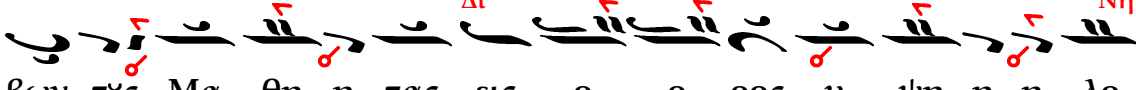
Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

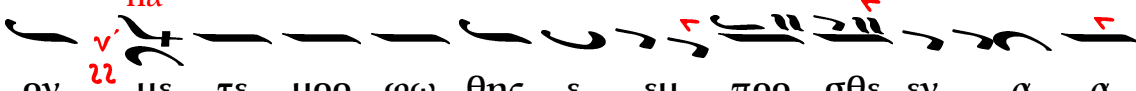
πρωΐας

 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι το ον Κυ

 υ ρι ι ι ον

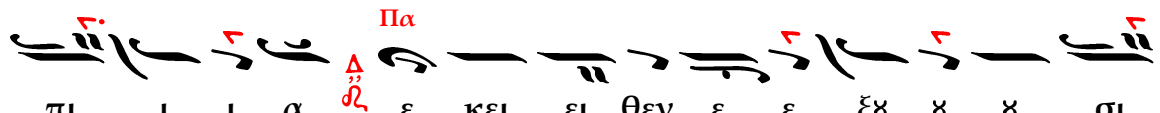
Π

 Βϛ
 ρο τϛ Σταυ ρϛ σϛ ϛ ϛ Κυ ρι ι ε πα ρα λα

 Δι
 βων τϛ Μα θη η τας εις ο ο ρος υ ψη η η λο

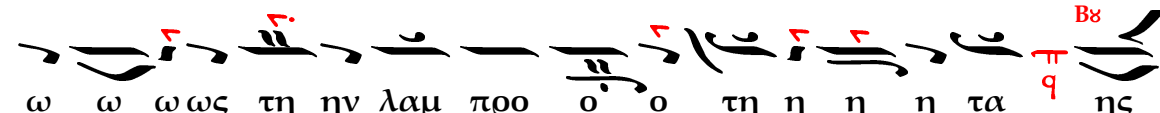

 Πα
 ον με τε μορ φω θης ε εμ προ σθε εν α α

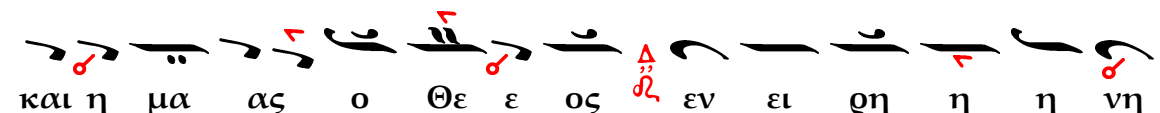

 Βϛ
 αυ των α κτι σι δυ να με ε ως κα α τα αυ γα α

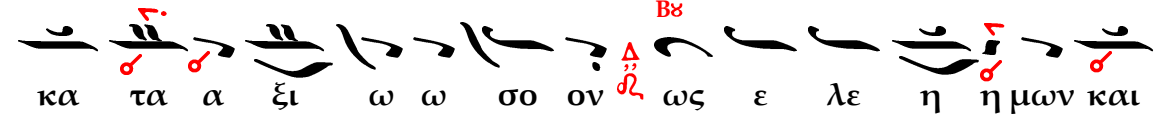

 Βϛ
 α ζω ων α α αυ τϛ εν θεν φι λα αν θρω ω

 Πα
 πι ι ι α ε κει ει θεν ε ε ξυ υ υ σι

 ι ι ι ι α δει ξαι βυ λο με ε νοσ της Α να στα σε

 ω ω ωως τη ην λαμ προ ο ο τη η η η τα ης

 και η μα ας ο θε ε ος εν ει ρη η η νη

 κα τα α ξι ω ω σο ον ως ε λε η η μων και

 φι ι λαν θρωω πο ος

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ

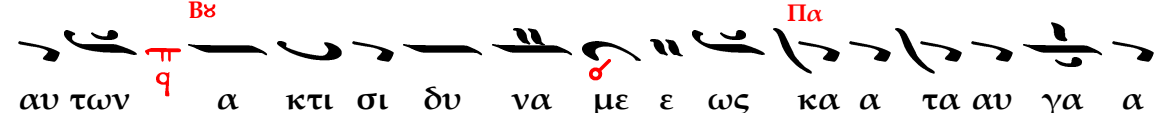
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

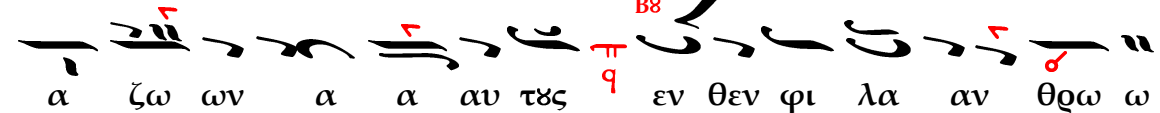

 των α νο μι ι ω ων α α αυ του

 Π ρο τς Σταυ ρς σς υ υ Κυ ρι ι ε πα ρα λα

 βων τς Μα θη η τας εις ο ο ρος υ ψη η η λο

 ον με τε μορ φω θης ε εμ προ σθε εν α α

 αυ των α κτι σι δυ να με ε ως κα α τα αυ γα α

 α ζω ων α α αυ τς εν θεν φι λα αν θρωω

 Πα
 πι ι ι α ε κει ει θεν ε ε ξυ υ υ σι

ι ι ι ι α ^π₉ δει ξαι β8 λο με ε νος της Α να στα σε
 ω ω ωως τη ην λαμ προ ο ο τη η η η τα ^{B8}_π₉ ης
 και η μα ας ο Θε ε ος ^Δ₂ εν ει ρη η η νη
 κα τα α ξι ω ω σο ον ^{B8}_Δ₂ ως ε λε η η μων και
 φι ι λαν θρωω πο ος ⁶₇

^π₉

Στίχ. ε'. Αινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ^π₉ ε παι νε σα

τε Αυ τον παν τε ες οι οι λα α α οι ^π₉
^Δ₁ **Ε** ις ο ο ρος υ ψη η λον ^{B8}_{ν'}₂₂ με τα μορ φω
 θει εις ο Σω ω τηρ ^Δ₂ τ8ς κο ρυ φαι 8ς ε χων των μα
^{Πα} θη των εν δο ξως ε ξε ε ε λα α α αμ ψας ^π₉
^{B8} δη λων ο τι οι τω υ ψει των α ρε των δι α α
 α προ ψα αν τες ⁶₇ και της εν θε 8 δο ξης α ξι ^{Πα}
 ω θη η η σο ο ο ον ται ^{B8}_π₉ συλ λα λων τες δε τω
 Χρι ι στω ^Δ₂ Μω υ σης και Η η λι ι ας ε δει
 κνυ υ ον ^Δ₂ ο ο τι ι ζω ων των και νε ε ε

κρω ω ων κυ υ ρι ε ε ε ευ ει και ο πα λαι
 δι α νο ο μ και Προ φη των λα λη η η η σα ας υ
 πη η ηρ χε ε Θε ε ε ος ω και φω νη η
 τς Πα α τρος εκ νε φε ε λης φω τει ει νης
 ε μαρ τυ υ ρει λε ε ε ε ε ε ε γ σα
 αυ τς α κς ε ε ε τε τς δι α σταυ
 ρς τον Α δην σκυ υ υ λευ σα αν τος και νε κροις δω ρς
 με νς ζω η η η ην την αι αι ω νι ο ον

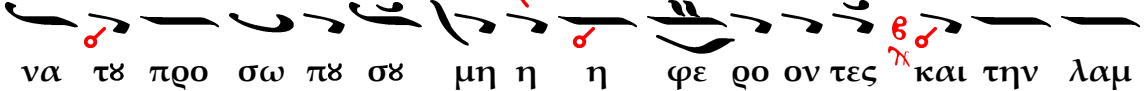
Στίχ. Γ'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

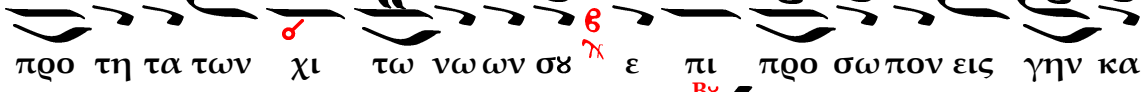
τοῦ Κυρίου
 με νει εις τον αι αι ω ω ω ω να
 ρος το πο ο τε ζο φω δεσ και αι κα α
 πνω ω δεσ νυν τι μι ον και α α γι ον ε ε
 στιν ε νω οι πο δεσ σς ε στη σαν Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ε προ αι ω νων γαρ κε κα λυμ με
 ε ε ε νο ον μυ στη η η ρι ι ι ι ον ε πε

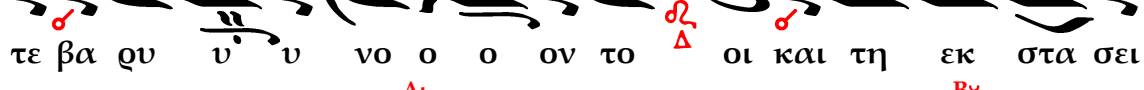

 σχα των ε φα νε ρω ω σεν η φρι κτη σθ με τα μο ορ

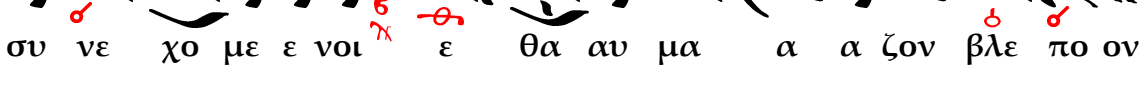

 φω ω ω σις Πε τρω Ι ω α α αν νη η και Ι ι

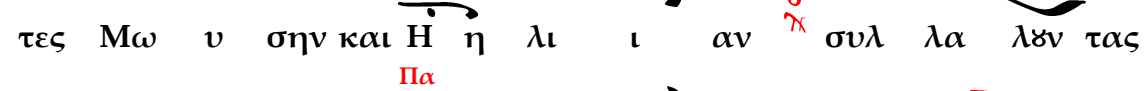

 α α α κω ω ω ω βω οι τι νες την α κτι

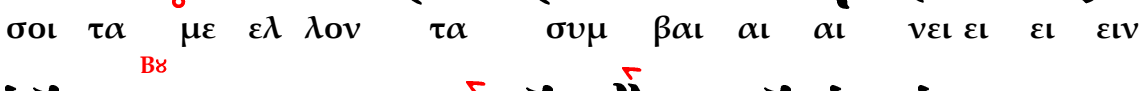

 να τδ προ σω πδ σδ μη η η φε ρο ον τες και την λαμ

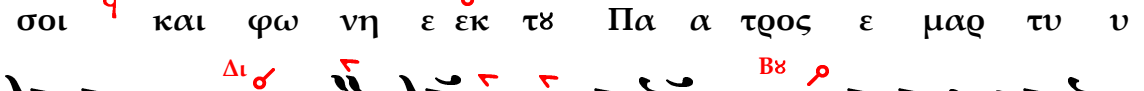

 προ τη τα των χι τω νω ων σδ ε πι προ σω πον εις γην κα

 τε βα ρυ υ νο ο ο ον το οι και τη εκ στα σει

 συ νε χο με ε νοι ε θα αυ μα α α ζον βλε πο ον

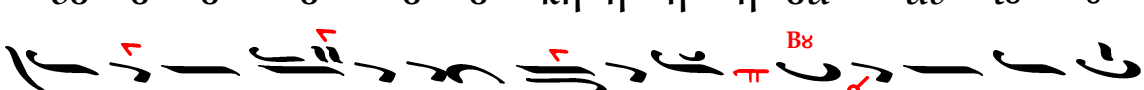

 τες Μω υ σην και Η η λι ι αν συλ λα λων τας

 σοι τα με ελ λον τα συμ βαι αι αι νει ει ει ειν

 σοι και φω νη ε εκ τδ Πα α προς ε μαρ τυ υ

 ρει ει λε ε ε γδ δ δ δ σα δ τος ε στιν ο Υι

 ο ος μδ ο ο α γα πη η τος ε νω ην

 δο ο ο ο ο ο κη η η η σα αυ τδ δ

 α α α κδ δ ε ε ε τε ος τις και δω ρει

 ται τω ω κο ο σμω το ο ο με γα α ε λε ο

 ος

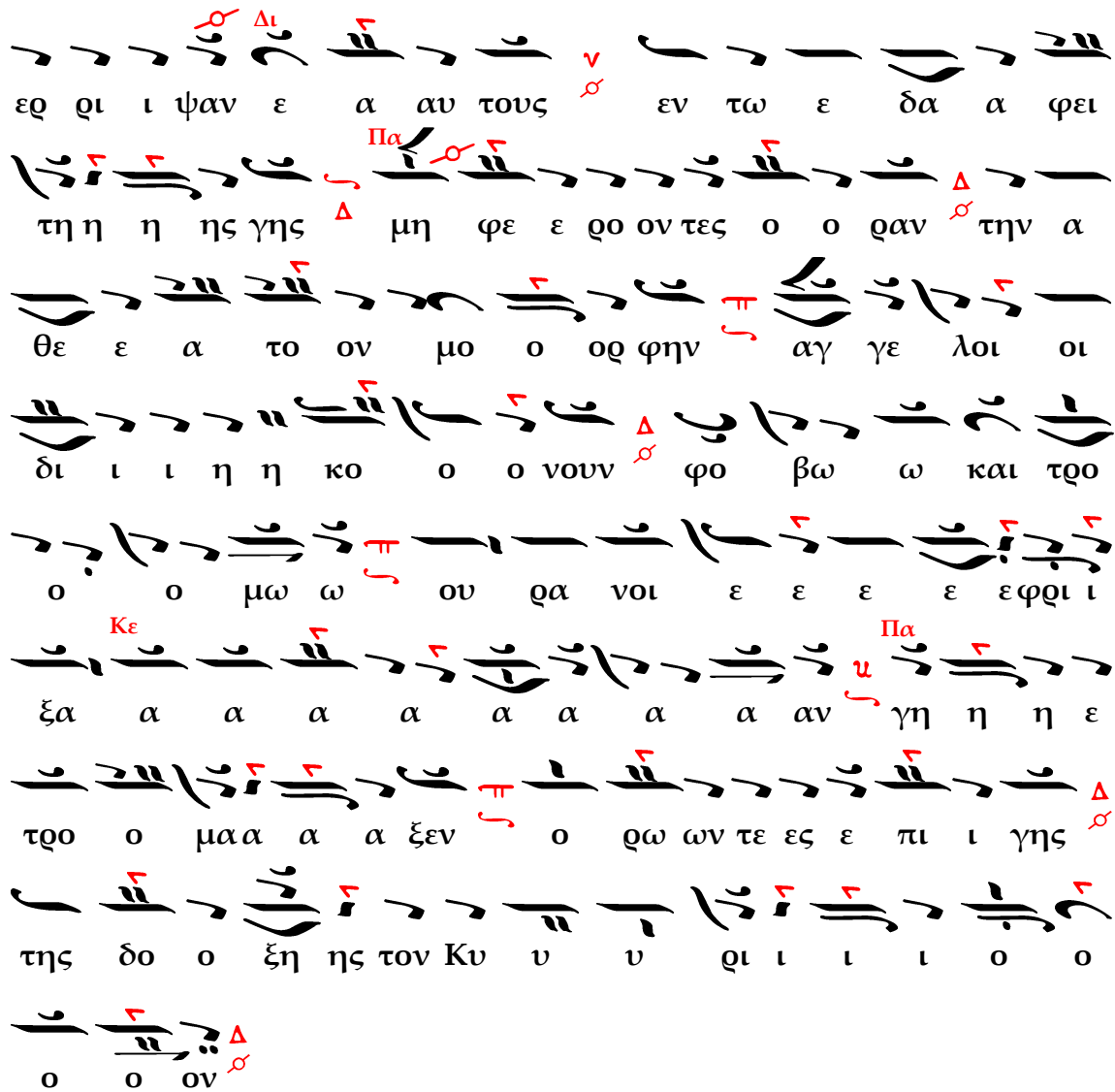
Ἦχος Πα

Πα
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Ἀνατολίου.

Π ρο τυ πων την α να α α α στα α α α σιν
Πα την σην Χρι στε ε ο Θε ε ε ε ος το τε ε
πα α α ρα α α λαμ βα α α νεις τους τρει εις σου ου
μα θη η τας Πε ε τρον και Ι α α κω βο ον
και αι αι Ι ι ι ω ω α α αν νην εν τω Θα
βω ω ω ρα α νε ε ελ θων σου δε Σω τη ηρ
με τα α μο ο ορ φου ου με ε ε νου το Θα
βω ρι ον ο ο ρο ο ος φω τι ι ε σκε
ε πε ε ε το οι μα θη ται σου ου Λο γε

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψάλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὦς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οis υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ι ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι - θ

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
θα να α τς Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
ου μα καρος Ι η σς Χρι ι ι στε ελ
θο ο ον τες ε πι ι την η λι δυ υ υ
σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μν μεν
Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι
ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
δς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
ξα α α ζει

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-Θ

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω
κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κς σον της προσευ χη ης μς

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω
κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω
κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Κε φ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σς σω σον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

σαι τα ρηματα ταυτο ματος μου

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ οὐνο ματι σου σωσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι

αντιληπτωρ της ψυχης μου

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ οὐνο ματι σου σωσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

ᾠχος Γα φ

Ὁ Θεὸς ἀντιληπτωρ μου εἰ το ε λε

ο ος σου προφθα α σει με

Στίχος α'. Ἐξελε με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θε

ος και ἐκ τῶν ἐπανιστα μενων ἐπε με ε λυ

τρωσαι αι με

Ο Θεός ἀντιληπτὸς εἶ το ἐλε
 ος σὺ προφθα σσει με
 Στίχος β'. Ρυσαι με ἐκ τῶν ἐρ
 γα ζο με νων την
 α νο μι ἀν και ἐξ ἀν δρων αι μα των σω σον
 με
 Ο Θεός ἀντιληπτὸς εἶ το ἐλε ο
 ος σὺ προφθα σσει με ε ε ε

Εὐθὺς μετὰ τὸ προκείμενο ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς

ἐπομένως ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

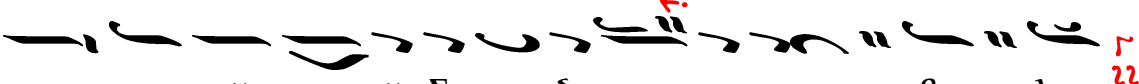
* * *

Εἰς τὸν Στίχον ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἰχθὺς ὁ Παῖς

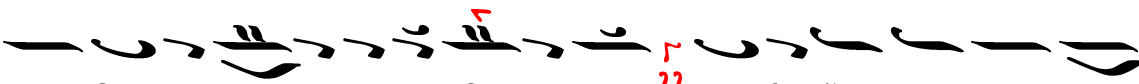
Ο ^{Πα} — — — — — ^α — — — — — ^α — — — — — ^η — — — — — ^η ^ς

πα λαι τω Μω σει ει συλ λα α λη η η σας

 ε πι τὸ οὐρανὸν διὰ σου υμνοῦντων

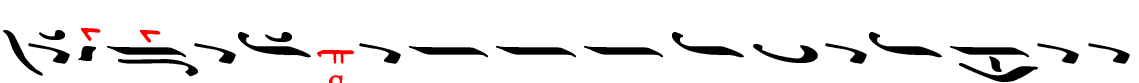

 ἐ ἐ γω εἰμι λε ἐ ἐ ἐ ἐ γω ὦν ο ο ο

 ὦν σημεῖον ἐπὶ οὐρανόθεν βαρύνεταί μοι

 φωθεῖς ἐπιταύων μαθητῶν ἐδείξεν τὸ ἀρχε-

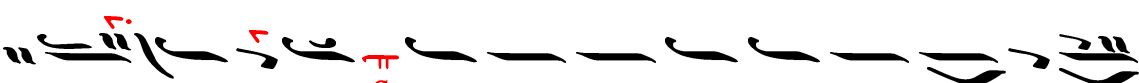

 τυπὸν καλλοσύνης εἰκονοεὶς ἐν ἐκείνῳ

 τὴν ἀνθρώπινην ἀναλάβας ἑσέως

 σιελιαν καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος μαρτυράς

 παρὰ στήθεός μου Μωυσήν ἠὲ καὶ

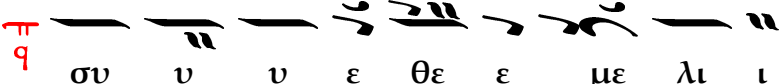

 Ἡλίου ἰαν κοινῶς ἐποίησεν τῆς εὐφρο-

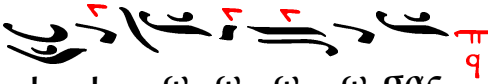

 οσύνης προμηνύοντάς τιν ἐνδοξόν

 διὰ σταυρὸν καὶ σωτηρίον ἀναστα-

 στασάντων

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ
 τὸ πλήρωμα αὐτῆς

 σου ἐθέλει

 ἰωώσας

Τ^{Ἡα} ἡν σὺ νομίζεις ὅτι οὐ μενεῖς

εν Πνευμα τι δι α α σα αρ κος ²² προς αν θρω ω ω

π8 8 8ς ε πι ι δη μι ι ι ι αν ⁹ ο θε ο

πα α α τω ωρ Δα αυ ιδ ²² πορ ρω θεν προς ευ φρο συ νην

συγκα λει ται αι τη ην κτι ι σιν ²² και προ φη τι κω ω

ως α α να κρα α α ζει ⁹ Θα βωρ και Ερ μων εν

τω ο νο μα τι σ8 α γα αλ λι α α α α

σο ο ο ον ται ⁹ εν τ8 τω γαρ ε πι βας τω ο ρει

Σω τηρ με τα των μα α θη η τω ων σ8 ²² την α μαυ

ρω θει σαν εν Α δαμ φυ υ υ σιν με τα μορ φω ω

θεις ²² α πα στραψαι πα λι ιν πε ποι οι οι η η η η

κας ⁹ με τα στοι χει ω ω ω σας α αυ την εις την σην της

Θε ο τη τος ²² δο ξαν τε και αι λαμ προ ο ο

τη η η η τα ⁹ δι ο βο ω μεν σοι ²² Δη μι 8ρ

γε τ8 παν το ος Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

σοι ⁹

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου

α γαλ λι

α α α α σο ο ο ον ται

Τ^{Πα} ο α σχε τον της σης φω το χυ υ σι ι ι ας

και α προ σι τον της Θε ο τη τος θε α

σα με νοι των Α πο στο λων οι προ κρι ι τοι ε πι

τς ο ρς της με τα μορ φω σε ως α ναρ χε ε ε

Χρι ι ι ι στε την θει αν ηλ λοι ω θησαν εκ στα α

σιν και νε φε λη πε ρι λαμ φθε ντες φω ω τει

ει νη φω νης η κς ον πα τρι ι κης βε βαι ς σης

το μυ στη ρι ον της σης εν α αν θρω πη η η

σε ε ε ε ως ο τι εις υ παρ χεις και με τα σαρ

κω ω σιν Υι ος μο ο νο γε ε νη η ης και αι αι Σω τη

ηρ τς κο ο ο ο σμς

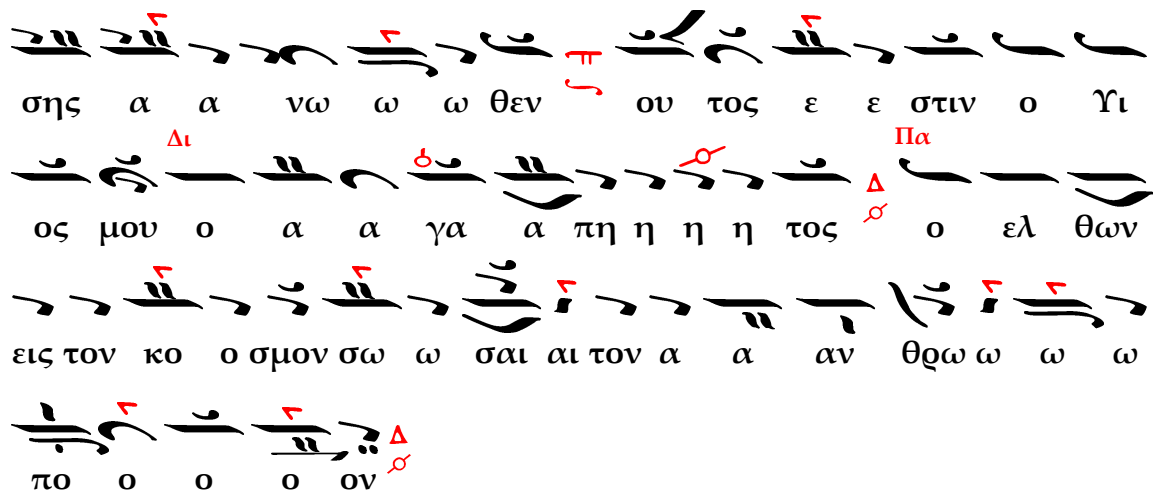
Ἦχος Πα

Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Π^{Πα} ε τρω και Ι ω αν νη και Ι ι α κωω ω
 ω βω τοις προ κρι ι τοις μα α θη ταις σου ου Κυ
 υ ρι ι ι ι ε ση μερον υ πε ε ε ε δει ει ει
 ει ξας εν τω ο ο ρει ει τω Θα α βωρ την δο ξαντης
 θε ι κη ης σου μο ο ο ο ορ φης ε βλε πο ον
 γαρ τα ι μα α α τι ι α α α σου α α στρα α
 ψαντα α α α ως το ο φως και το προ σω πον σου
 υ πε ε ερτον η η λι ι ι ι ον και μη φε
 ρον τε ες ο ο ραν το α στεκτον της σης ελ λα α
 α αμ ψε ε ε ε ως εις γη ην κα τε ε πι ι
 ι πτον μη δο λως α τε νι σαι ι σχυ υ υ ο
 ο ο ον τες φω νης γαρ η κου ον μαρ τυ ρου ου

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν. ᾠχος δ΄. Ψαλμὸς ριζ' (117).

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι -Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{4}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{4}$

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{4}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{4}$

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι -Θ

Τ η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω
μεν $\frac{4}{2}$ α μαρ τω λοι οι και αι τα πει νοι και προ σπε σω
μεν $\frac{4}{2}$ εν με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα θς ψυ
χης $\frac{4}{2}$ Δεσ ποι να βο η θη η σον εφ η μιν σπλαγ χνι

σθαι σα σπευσον α πολ λυ με ε θα υ πο πλη
 θς πταισμάτων μη α πο στρε ψης σς δς λς κε
 νς σε γαρ και μο νηνελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.
 Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι. Θ.

Ο υ σι ω πη η σω ω μεν πο τε θε ο το
 κε τας δυ να στει ει α ας σς λα λειν οι α να ξι
 οι ει μη γαρ συ προ ἱ στασοπρεσβε ευ ου σα
 τις η μας ερ ρυ σα α το εκ το σς των κιν δυ
 νων τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ
 θε ρς ουκ α πο στω μεν δε σποι να εκ σου σς
 γαρ δς λς σω ζεις α ει εκ πα ντοι ων δει νω ων

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).
 Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ
 πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
 μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
 ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον,
 καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν
 τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν
 ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ὑπαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὤδὴ α'.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας
Π ολ λοις συ νε χο μενος πει ρα σμοις προς σε κα
τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ
τς Λο γς και Παρ θε ε νε των δυ σχε ρων και δει
νων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Π α θων με τα ρα τ ε σι προ σβο λαι πολ λης α

θυ μι ι ας ε μπι πλωσαι μ ε την ψυ χην ει ρη νευ

σον Κο ρη τη γα λη η νη τη τ ε Υι ου και Θε

ου σ ε Πα να μω με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Σ ω τη ρα τε κ ε σαν σε και Θε ον δυ σω πω

Πα ρ Θε ε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν

προ σφευ γων α να τει ει νω και την ψυ χην και την δι

α νοι αν

Κ αι νυν και α ει και εις τ ες αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Ν ο σ ε ντα τω σω μα και την ψυ χην ε πι

σκο πης θει ει ας και προ νοι α σ της πα ρα σ α ξι

ω σον μο νη Θε ο μη η τορ ^uως α γα θη α γα
θε τε λο χευ τρι α ^δ

ᾠδὴ γ΄.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας ^δ

Π ρο στα σι αν και σκε ε πην ζω ης ε μης τι θη

μι ^δ σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε ε νε συ με κυ βερ

νη σον ^δ προς τον λι με να ^Δσ των α γα θων η αι τι

ι α ^δ των πι στων το στη ριγμα μο νη πα νυμ νη τε ^δ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας ^δ

Ι κε τευ ω Παρ θε ε νε τον ψυ χι κον τα ρα

χον ^δ και της α θυ μι ας την ζα α λην δι α σκε δα

σαι ^δ μ ^δ συ γαρ Θε ο νυμ ^Δφε τον αρ χη γον της γα

λη η νης ^δ τον Χρι σον ε κυ η σας μο νη πα να χρα

ντε ^δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ε υ ερ γε την τε κϛ ς σα τον των κα λων αι τι

ον της ευ ερ γε σι ας τον πλϛ ς τον πα σιν α να

βλυ σον πα ντα γαρ δυ νασαι ως δυ να τον εν ι

σχυ υ ι τον Χρι σον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι

στε

Κ αι νυν και α ει και εις τϛς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Χ α λε παις αρ ρω στι ι αις και νο σε ροις πα θε

σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε ε νε συ μοι βο η

θη σον των ι α μα των γαρ α νελ λι πη σε γι

νω ω σκω θη σαυ ρον Πα να μω με τον α δα πα νη

τον

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τϛς

δϛ ς λϛς σϛ Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε καταφευγομεν ως αρρηκτον τειχος και

προοστασιαν

Επιβλεψον εν ευμενεια πα

νυ υμνητε Θεο το κε επι την εμην χαλε

πην τω σωμαατος κακωσιν και ιασαι της ψυ

χης με το αλγοος

Εἵτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν φάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Πρεσβεια θεομη και τειχος απροσμααχη

τον ελεοςπηγη τω κοσμηκαταφυγιον

εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ο το κε Δε σποι να
προ οφ θα σον και εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι η
μας η μο νη τα χε ως προ στα τε ευ ου σα

Ὠδὴ δ'.

Ἦχος Γα ρ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας

Τ ων πα θων μϑ τον τα ρα χον η τον κυ βερ νη
την τε κϑ σα Κυ ρι ον και τον κλυ δω να κα τευ
να σον των ε μων πται σματων Θε ο νυμφευ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας

Ε υ σπλα γχνι ας την α βυσσον ε πι κα λϑ με
νω της σης πα ρα σχϑ μοι η τον ευσ πλα γχνον κυ
η σα σα και Σω τη ρα παν των των υ μνων των σε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Α πο λαυ ον τες Πα να γνε των σων δω ρη μα

των ευ χα ρι στη ρι ον α να μελ πο μεν ε φυ

μνι ον οι γι νω σκο ντες σε Θε ο μη το ρα

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Ο ι ελ πι δα και στη ρι γμα και της σω τη ρι

ας τει ει χος α κρα δαν τον κε κτη με νοι σε Πα

νυ μνη τε δυ σχε ρει ας πα σης εκ λυ τρς με θα

Ὡδὴ ε΄.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Ε ^{βραδέως}μπ λη σον ^{εις χρόνον}Α α γνη ευ φορο συ νης την καρ

δι αν μς την σην α κη ρα τον δι δς σα χα ραν

της ευ φορο συ υ υ νης η γεν νη σα σα τον αι τι

ον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Λ ^{βραδέως} υ τρω σαι η η μας ^{εἰς χρόνον} εκ κιν δυ νων Θε ο

το κε Α γνη η αι ω νι αν τε κς σα λυ τρω

σιν και την ει ρη η η νην την παν τα νυν υ περ

ε χς σαν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Λ ^{βραδέως} υ σον την α α χλυν των πται σμα των μς Θε

ο νυμφε τω φω τι σμω της σης λαμ προ τη τος η φως

τε κς ς ς σα το θει ον και προ αι ω νι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Ι ^{βραδέως} α σαι Α α γνη των πα θων μς την α σθε

νει αν ε πι σκο πης σς α ξι ω σα σα και την υ

γει ει ει αν τη πρε σβει α σς πα ρα σχομοι

Υ περ α γι α θε ο το κε σω ω σον η

μας

Θ α να α α τς και της φθο ρας ως ε σω

σεν ε αυ τον εκ δε δω κω ως τω θα να τω ω την

τη φθο ρα και θα να τω μς φυ υ σιν κα τα σχε θει

σαν Παρ θε νε δυ σω πη σον τον Κυ ρι ον σς και Υι

ον της εκ θρων κακς γι ας με ρυ σα σθαι

Υ περ α γι α θε ο το κε σω ω σον η

μας

Π ρο στα α α τιν σε της ζω ης ε πι στα

μαι και φρς ραν α σφα λε στα α την Παρ θε νε ε των

πειρα σμων δι α λυ ου σαν ο ο χλον και ε πη ρει

ας δαι μο νων ε λαν νς σαν και δε ο μαι δι α παν

τος εκ φθο ρας των πα θων μς ρυ σθηναι με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ως τει ει ει χος κα τα φυ γης κε κτη με

θα και ψυ χων σε πα ντε λη η σω τη ρι α αν και πλα

τυ σμονεν ταις θλι ψε σι Κο ο ρη και τω φω τι σθ

α ει α γαλ λο με θα ω Δεσ ποι να και νυν η

μας των πα θων και κιν δυ νων δι α σω σον

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Εν κλι ι ι νη νυν α σθε νων κα τα κειμαι

και ουκ εστιν ι α σις τη σαρ κι μδ αλλ η Θε

ον και Σω τη ρα τς κο ο σμ και τον λυ τη ρα των

νο σων κυ η σα σα σου δε ο μαι της α γα θης

εκ φθο ρας νο ση μα των α να στη σον

Δι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δδ λς σθ Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και

προ ο στα σι αν

Α α χραν τε η δι α λο γον τον Λο ο

γον α νερ μη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων

τε κου σα δυ σωπησον ως ε χσ σα μη τρι κην πα

αρη σι α α α αν

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν φάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

ᾠχος Δι

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπεν
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου
 σα α ει Θε ο το κε των τι μων των σε

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
 θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου
 (δεις)

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
 ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
 με νοι

Δόξα...

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται
 και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη Τρι α
 δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Καὶ νῦν...

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Ἦχος Βου

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου
εν πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

T ου ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η
σο μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α
α α α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β΄.

Ἦχος Δι

M νη σθη η σο μαι τθ ο νο μα το ος σθ
εν πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα τος σ' μνη σθη η σο μαι εν πα
ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. α' 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακα-ρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Πα τερ Λο γε Πνε ευ μα Τρι ας η εν μο να δι ε ξα
λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι

Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα
σι α Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε
ε η σιν τς ι κε τς σς θλι ψις γα αρ ε χει
με φε ε ρειν ου δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το
ξευ μα τα σκε πην ου κε κτη μαι ου δε πς προ σφυ γω

ο αθλιος παντοθενπολεμος και παρὰ
 θι αν ουκ εχω πλην σου Δεσποινα τς κοσμου ελπισ και
 προστασι α των πιςων μη μς παριδης την
 δεησιν το συμφερον ποιει η ησον

Ουδεις προστρεχων επι σοι κατησχυμε
 νος απο σου εκπορευεται αγνη Παρθενε Θε
 εοτο κε αλλαι τειται την χαριν και λαμβανει
 το δωρημα προς το συμφερον της αιτησεως
 ως

Μεταβολη των θλιβωνων απαλλαγη
 των ασθενωντων υπαρχουσα Θεοτοκε ε Παρθε
 νε σωζε πολιν και λαον των πολεμς μενων η η
 ειρηνη των χειμαζομενων η η γαληνη η
 μονη προστασι α των πιστωνων

Ὁ ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν
 κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ
 κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβεΐαις τῆς
 παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, τετράκις ἀνὰ τρίς.

Ὁ ἱερεύς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἵτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ῥδὴ ζ'.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ρ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Τ ην η μων σω τη ρι ι αν ως η θε λη σας

Σω τερ οι κο νο μη σασ θαι εν μη τρα της Παρ θε ν

κα τω κη σας τω κο ο σμω ην προ στα τιν α νε δει

ξας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ

λο ο γη τος ει

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Θ ε λη την τῷ ε λε ε ἔς ον ε γεν νη σας

Μη τερ α γνη δυ σω πησον ρυ σθηναι των πται σματων

ψυ χης τε μο λυ σμα α των τῷ εν πι στει κραυ γα

ζοντας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος

ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Θ η σαν ρον σω τη ρι ι ας και πη γην α φθαρ

σι αστην σε κυ η σασαν και πυργον α σφα λει ας

και θυ ραν με τα νοι οι ας τοις κραυ γα ζῶσιν ε δει

ξας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ

λο ο γη τος ει

Κ αι νυν και α ει και εις τῷ αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Σ ω ματων μα λα κι ας και ψυ χων αρ ρω στι

ι ας Θε ο γεν νη τρι α των πο θω προ σι ον των

τη σκε πη σθ τη θει ει α θε ρα πευ ει ν α ξι ω

σον η τον Σω τη η ρα Χρι σον η μιν α

πο ο τε κς σα

Ὡδὴ ἡ΄.

περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

ης βο η θει ει ει ας της πα ρα σθ δε

ο με νς μη πα ρι δης Παρ θε ε νε υμ νον τας και υ

περ υ ψα ρν τα ας σε Κο ρη ει εις αι ω νας

περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

ων ι α μα α α των το δα ψι λες ε

πι χε εις τοις πι στως υ μιν σι σε Παρ θε νε και υ

περ υ ψα ρ σι ι τον α φρα στο ον σθ το κον

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Tας α σθε νει ει ας μ^u της ψυ χης ι α

τρ^Δευ εις και σαρ κος τας ο δυ υ νας Παρ θε νε ι να

σε δο ξα α ζω ωτην Κε χα ρι ι τω με νην

Kαι νυν και α ει και εις τ⁸ς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Tων πει ρα σμω ω ων συ^u τας προ σβο λας εκ

δι ω κεις και πα θωντας ε φο ο δ⁸ς Παρ θε νε ο θεν

σε υ μ⁸ 8 με εν εις παν τας τ⁸ς αι ω νας

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (ψάλλεται).

Kυ ρι ως Θε ο το κον σε ο μο λο γ⁸ 8

μεν οι δι α σ⁸ σε σω σμε νοι Παρ θε ε νε α

γνη συν Α σω μα των χο ρει ει αις σε με γα λυ

νον τες

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Ρο ην μὲ των δα κρυών ^δμη ἀπο ποι η η σης ^υ_χ

η τον παν τος εκ προ σω πᾶ παν δα κρυ ο ον ^δα

φη ρη κο τα Παρ θε ε νε Χρι ζον κυ η σα σα ^δ

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας ^δ

Χα ρας μὲ την καρ δι αν ^δπλη ρω σον Παρ θε ε νε ^υ_χ

η της χα ρας δε ξα με νη το πλη ρω μα α ^δτης

α μαρ τι ας την λυ υ πην ^Δ₉ε ξα φα νι σα σα ^δ

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας ^δ

Λι μην και προ στα σι α ^δτων σοι προ σφεν γο ον

των ^υ_χγε νου Παρ θε νε και τει χος α κρα δα ντο ον ^δ

κα τα φυ γη τε και σκε ε πη ^Δ₉και α γαλ λι α

μα ^δ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ₉και Α γι ω Πνευ

μα τι ^δ

Φ ω τος σὺ ταις ἀ κτι σι λαμ πρὺ νον Παρ θε ε
νε το ζο φε ρον της ἀ γνοι ας δι ω κῶ σα α
τῶς ἐν σε βῶς Θε ο το ο κον σε κα τα γγε λον
τας

Κ αὖ νυν καὶ ἀ εὖ καὶ εἰς τῶς αἰ ὡ νας τῶν αἰ
ὡ νων ἀ μην

Κ ἀ κῶ σε ὡς ἐν το πῶ τῶ της ἀ σθε νει εἰ
ας τα πει νῶ θεν τα Παρ θε νε θε ρα πεν σο ον
ἐξ ἀρ ρῶ στι ας εἰς ῥῶ ω σιν με τα σκευ α ζῶ
σα

Καὶ εὐθύς, τό·

Α ξι ον ἐ στιν ὡς ἀ λη θῶς μα κα ρι
ζειν σε τὴν Θε ο το κον τὴν ἀ εὖ μα κα ρι ζον καὶ
πανα μῶ μη τον καὶ μη τε ρα τῶ Θε ὀ η μων

Τ ἣν τι μι ὡ τε ραν τῶν Χε ρῶ βιμ καὶ ἐν
δο ξο τε ε ραν ἀ συ γκρι τῶς τῶν Σε ρα φιμ τὴν ἀ

δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

Θε ο το ο κον σε με γα λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα
Μεγαλυνάρια.

Τ ην υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων και κα

θα ρο τε ε ραν λα μπη δο νων η λι α κων την λυ

τρω σα με ε νην η μαςεκ της κα τα α ρας την Δε

σποι ναν τς κο ο σμς υμ νοιςτι μη σω μεν

Α πο των πολ λων μς α μαρτι ων α σθε

νει το σω μα α σθε νει ει μς και η ψυ χη προς σε

κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πις

α πηλ πι σμε ε νων συ μοιβο η θη σον

Δ ε σποι να και Μη τηρ τς Λυ τρω τς δε ξαι

πα ρα κλη η σεις α να ξι ων σων ι κε των ι να

με σι τε ευ σης προς τον εκ σς τε χθε ε ντα ω Δε

σποι να τς κο ο σμς γε νου με σι τρι α

Ψ αλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην ^δ νυν τη πα
 νυμ νη η τω Θε ο το κω χαρ μο νι κως ^δ με τα τς
 Προ δρο ο μς και παν των των Α γι ι ων ^υ ^κ δυ σω
 πει Θε ο το ο κε τς οι κτει ρη ησαι η μας ^δ
Α λα λα τα χει λη των α σε βων ^Δ ⁹ των μη
 προ σκυ νων των την ει κο ο να σς την σε πτην ^δ ^δ την ι
 στο ρη θει ει σαν υ πο τς Α πο στο ο λς ^υ ^κ Λς κα
 ι ε ρω τα α τς την Ο δη γη τρι αν ^δ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα·

^κ ^λ

Π α α σαι των Α γγε ε ε λων αι σρα τι
 αι ^δ Προ δρο με Κυ υ ρι ι ς Α πο στο ο
 ο λων η δω δε κας ^δ οι Α γι οι Πα αν τες με
 τα της Θε ο το ο κς ^υ ^κ ποι η σα τε πρε σβει ει αν
 εις το σω θη ναι η ^κ ^λ ^δ μα α α ας ^δ

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
 (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἡ κώμην, ἡ χώραν, ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἁλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέφαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων

ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἐξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς ψάλλονται παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος Γα ρ

Α πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ω ν συ υν α θροι οι σθεν
τε ε ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα
νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω
ω κη δευ σα α τε μ 8 8 8 το σω ω ω ω
μα και συ Υι ε και αι Θε ε ε μ 9 πα
ρα α λα α βε μ 8 8 8 το πνε ε ε ευ μα
Ο γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε
ε λω ω ω ω ω ω ν τω ω ν θλι βο με ε
ε νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ

στα α α α α α τι ι ι ι ι ι ις Παρ

θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου

αν τι λα βμ μ ς και ρυ υ υ σαι τω ων

αι ω ω νι ω ω ων βα σα α α ανων

Κ αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε

ε χω ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α

α αν θρω πο ον θε ον μη μμ ε ε λεγ ξη

τας προ α α α α ξει ει ει ει ει ει εις ε

νω πι ον τω ω ων Α γγε ε ε ε λων πα ρα

κα λω σε ε ε Παρ θε ε νε βο η η θη η

σον μοι οι οι εν τα α α α χει

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υρ γε

ε ε ε ε ε ε και αι δω δε ε κα τει ει

ει χε πο ο ο ο λις η λι ο στα λα κτε

θρο ο ο ο ο νε ε ε ε ε ε ε κα θε

 δρα τϷ βα α α σι λε ε ε ε ως ρ α κα το

 νο η η τον θα α αυ μα ρ πω ως γα λϷ Ϸ

 χεις το ο ον Δε σπο ο τη η η η η η ρ

Ὁ ἱερεύς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.